

אי הרשעה ללקוחה שאימה ותקפה סייעת בגן ילדים

כנגד לקוחת המשרד הוגש כתב אישום שייחס לה עבירות תקיפה ואיומים כלפי סייעת בגן ילדים בדרום. בעקבות ייצוג משרדנו הושג הסדר מקל ביותר עם תביעות אשקלון לפיו, למרות היעדר פגיעה קונקרטיית בעיסוקה כתוצאה מהרשעה, הצדדים יעתרו במשותף לסיום ההליך באי הרשעה. בית משפט השלום בקריית גת מצא לנכון לכבד את הסדר הטיעון וההליך הפלילי כנגד הלקוחה הסתיים באופן חריג מבלי שהורשעה בדין.

אי הרשעה ללקוחה שאימה ותקפה סייעת בגן ילדים

כאמור, כנגד לקוחת המשרד הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בקריית גת אשר ייחס [עבירות תקיפה](#) וכן [איומים](#) כלפי סייעת בגן ילדים בדרום.

משרדנו טען למספר פגמים ראייתיים בתיק וכן עמד על מכלול נסיבות ביצוע העבירה והעובדה שרישום פלילי צפוי היה להוביל לפגיעה באישיותה.

לאור כך, משרדנו הגיע להסדר טיעון מקל ביותר עם תביעות אשקלון לפיו, למרות שהלקוחה לא הצביעה על פגיעה קונקרטיית בעיסוקה, הצדדים יעתרו במשותף [לאי הרשעתה בדין](#), כך שלא יותר לה כל רישום פלילי בעקבות האירוע.

כב' השופטת נועה חקלאי מצאה לנכון לכבד את ההסדר בהיותו סביר ומאזן נכונה בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי של הלקוחה.

חשוב לזכור כי ככלל, אדם שהועמד לדין פלילי ונמצא אשם בעבירות שיוחסו לו - יורשע בדין. יחד עם זאת, במצבים מסוימים וחריגים בית המשפט רשאי לקבוע כי למרות שאדם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום הוא לא מרשיע אותו רק לשם מילוי חלל ההרתעה אלא להביא לשיקומו באמצעות החזרתו למסלול החיים התקין.

[להרשעה פלילית](#) ישנן השלכות קשות בתחומים שונים. כך למשל, הרשעה פלילית עלולה להביא לפיטורים של המורשע ממקום עבודתו או למנוע את קידומו בה. במקרים אחרים, הרשעה תסכל אפשרות לקבלת רישיון תעסוקתי מסוים, לנשיאת נשק ולקבלת היתרי כניסה למדינות רבות. לא כל אדם מוגש נגדו כתב אישום הוא בבחינת "עבריין אשר מסכן את החברה" ולכן, לא כל התנהגות מסוימת של אדם אשר נופלת לגדרי עבירה פלילית מצדיקה את הרשעתו בפלילים.

להלן העתק פסק הדין שניתן בעניינה של הלקוחה. מפאת החיסיון והשמירה על פרטיותה, פרטיה המזהים ומידע חסוי אחר הושמטו:

בתי המשפט

ת"פ 5-03-15

בית משפט השלום קריית גת

17 מאי 2017

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

הנאשמת:

מצטערת זה לא יקרה יותר.

גזר דין ללא הרשעה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

1. הנאשמת הודתה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירות של איומים ותקיפה סתם בניגוד לסעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 21.1.15 בעקבות ויכוח עם הסייעת בגן לגבי חלוקת התפקידים ביניהן, איימה הנאשמת על המתלוננת שתעשה לה את המוות, שתזרוק אותה מהעבודה ותפגע בה וזאת בכוונה להפחידה ולהקניטה. בהמשך תקפה הנאשמת את המתלוננת בכך שדחפה אותה בגבה של המתלוננת. המתלוננת נפלה ארצה.
3. במסגרת ההסדר הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף לכך שבית המשפט ימנע מהרשעת הנאשמת, וכי הנאשמת תחוייב לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בה הודתה, פיצוי בסך 1,750 ש"ח ו-100 שעות של"צ.
4. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, את העובדה שהנאשמת בחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה, את היותה נעדרת עבר פלילי, את האמור בתסקיר שירות המבחן המתייחס לנסיבותיה של הנאשמת, את עמדת המאשימה אשר בהיותה אמונה על האינטרס הציבורי, נתנה הסכמתה להימנע מהרשעת הנאשמת מצאתי לנכון לכבד את ההסדר.
5. לאור כל האמור, אני נמנעת מלהרשיע את הנאשמת ומחייבת את הנאשמת כדלקמן:

{*:fast_contact}